

[Thomas Have.]

læger ved mange af provinsens sygehuse, og jeg håber, den højtærede minister kan svare imødekommende på mit spørgsmål om, hvilke muligheder der er for at afhjælpe den mangel på yngre læger, der hersker ved mange af landets sygehuse.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg underkender selvsagt ikke betydningen og alvoren i det spørgsmål, det ærede medlem har rejst; og jeg kan ikke afvise en række af de betragtninger, det ærede medlem har fremført, men jeg vil gerne understrege, at det rejste spørgsmål jo ikke er myndighederne ubekendt.

I 1962 blev der nedsat et udvalg, som skulle behandle spørgsmålet om opbygningen af lægestaben ved danske sygehuse, og dette udvalg afgav betænkning den 1. april forrige år. Blandt de forslag, udvalget stillede, var et forslag om at oprette flere faste speciallægestillinger, men således at der samtidig blev ansat færre underordnede læger i forhold til antallet af faste læger. Dette skulle muliggøre en bedre fordeling af de yngre læger. Endvidere blev der foreslået gennemførelse af mere rationelle vagtordninger, og det er vort indtryk i indenrigsministeriet, at de lokale sygehusbestyrelser har søgt at følge de retningslinjer, udvalget her har peget på.

Endvidere foreslog udvalget en udbygning af uddannelsen af medicinsk hjælpepersonale, der måtte betyde en aflastning for lægerne ved hospitalerne. Sundhedsstyrelsen har nu foreslået oprettelse af et herpå sigtende uddannelsesnævn, og i ret nær fremtid agter jeg i den anledning at rette henvendelse til de bevilgende myndigheder.

Jeg kan også nævne, at man gennem turnusbekendtgørelsen af 3. februar i år har gjort det muligt at tilgodese de hårdest ramte provinssygehuse. Endvidere er der vel en mulighed for at komme de betrængte sygehuse til hjælp ved ændrede regler for opnåelse af speciallægeanerkendelse, et problem, der i øjeblikket arbejdes med.

Jeg vil dog gerne føje til, at det ikke er vort indtryk i indenrigsministeriet, at der er normeret ekstraordinært mange stillinger for yngre læger i hovedstadsområdet, og jeg vil også tro, at sygehusledelserne på dette område vil være tilbageholdende.

Til sidst kan jeg blot nævne, at vi jo i øjeblikket har meget store årgange af medicinske studenter; inden for en overskuelig fremtid vil vel disse forskellige samvirkende momenter kunne virke til, at den betydelige lægemangel på provinssygehuse kan afhjælpes.

Thomas Have: Jeg takker den højtærede indenrigsminister for den udførlige besvarelse af mit spørgsmål. Jeg må desværre sige, at jeg føler mig ikke helt overbevist om, at de forholdsregler, ministeren nævnte, vil være i stand til at klare den akutte situation. Jeg håber, det vil være muligt for ministeren igennem yderligere overvejelser at imødekomme mit spørgsmål endnu videre.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne gentage, at jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at der er et betydningsfuldt problem, og det er klart, at vi fortsat vil overveje, om vi har andre midler til at afhjælpe vanskelighederne og manglerne. En egentlig rationering af stillingerne mener jeg derimod ikke kan komme på tale; mulighederne herfor foreligger ikke. Men som sagt, vi erkender problemets alvor og vil stadig være opmærksom på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aksel Larsen* til økonomiministeren:

„Hvorfor undlader Nationalbanken trods finansministerens løfter i folketinget at foretage sådanne opkøb af obligationer, at obligationskursen der ved hæves?“

Aksel Larsen: Som vi ved, har regeringen gennem den højtærede finansminister talrige gange under behandlingen af skatte- og afgiftsforslagene i februar og marts måned erklæret, at man med disse skatte- og afgiftsforslag tilsigtede at opnå et betydeligt kasseoverskud, der skulle henlægges i Nationalbanken, og at man agtede at foranledige, at Nationalbanken brugte en væsentlig del af dette kasseoverskud til at opkøbe obligationer, hvorved obligationskurserne skulle kunne stige, således at den reelle rentefod ville falde; dette skulle efter regeringens opfattelse medføre ikke alene et stop